

som muligt at faae berigtiget denne Fritagelse fra 1873, om jeg maa kalde den saa. Dette er altsaa Udgangspunktet; det er det, der har været bestemmende for mig til overhovedet at fremkomme med en Lov om Toldafgift af Sukker i denne Samling; men naar vi alligevel i denne Samling skulle beskæftige os med Spørgsmaalet om Sukkerbeskatningen, forekom det mig, at det vilde være rigtigst ikke alene at faae Toldafgiften for disse Toldvarers Vedkommende omstreven fra Skilling til Ore, men ogsaa at faae foretaget saadanne Forandringer i Toldafgiften, som jeg maatte antage, at begge Thing vilde kunne enes om. Jeg medtog altsaa i Forslaget en Nedsættelse af Tolden paa det raffinerede Sukker til 12,5 Ore, som det erindres var det Maal, hvorom man kunde blive enig ifjor. Dette er dog ikke saaledes at forstaa, at man her i dette Thing stemte for denne Position 12,5, men naar man her var villig til at gaa ned fra 13 til 12, har jeg ikke kunnet forstaa, at man skulde være uwillig til først at gaa ned til 12,5. Jeg har med disse Ord gjort Rede for min Betragtning af det foreliggende Lovforslags Betydning, og jeg har tillige tilføjet som Oplysning, hvad der har været det Bestemmende for mig med Hensyn til Lovforslagets Forelæggelse. Jeg kan kun gjentage, at jeg af Hensyn til Røfukkerindustrien her i Landet meget vilde beklage, om det ærede Thing vilde følge den Vej, som blev foreslaaet af det ærede Medlem, og jeg vilde ligeledes beklage, om vi end yderligere udsatte at komme ind paa en saadan Nedsættelse i Beskyttelsen for Raffinaderierne, som man fra alle Sider er enig om, at de kunne taale.

Th. Nielsen: Den ærede Minister erklaerede igaar, som han har gjort tidligere, at han vilde en stykkevis Reform; han vilde den vel ikke saaledes, at der derved foraarsagedes nogen Nedgang i Finantserne, men han havde paa den anden Side ikke Noget imod, at Skatten blev lagt over paa Lugsagjenstande, og Arbejderklassen blev fritagen derfor. Tøvrigt spøiede han dertil, at det var det han klart, at det ikke vilde have videre Indflydelse paa Arbejderklassen, thi selv om den fik nogen Forbedring, fulgte deraf strax en Synken i selve Arbejdslønnen. Jeg tror, at det er en Theori og en Doktrin. Der er naturligvis Noget i den, men det er ikke det Æneste, som gjør Udslaget, hvad Arbejderne faae i Løn. Manchestermandene have megen Ret i deres Betragtning, naar de mene, at Arbejdslønnen alene betinges af Tilbud og Efterpørgsel, men den høitærede Minister har ligeledes Ret, naar han mener, at den betinges af Lønsforholdenes Pris. Baade disse to Dele og mange flere er det aabenbart, som bidrage til at skabe Arbejdslønnen. Men det kunde forsaavidt have mindre Indflydelse paa selve den Stilling, man

vil indtage, enten Finantsministeren maatte have Ret i denne Theori eller ikke; men han sagde, at han vilde en stykkevis Reform, i hvilken Arbejderklassen blev lettet, og Byrden lagt over paa Lugsagjenstandene. Naar nu det Lovforslag, her er forelagt, pegede i den Retning, skulde jeg have været meget villig til at følge den ærede Minister; men jeg ser slet ikke, at det peger i den Retning — jeg kan naturligvis ikke forlange, at det skal pege i Retning af finansielle Lettelser af nogen Betydning, thi den ærede Minister har udtrykkelig erklæret, at det vil han ikke; men man kunde dog forlange, at de Reformer, han vil, pege i den af ham antydede Retning; heller ikke det forekommer mig at være Tilfældet. Det forekommer mig, at det gjælder om den ærede Finantsminister her som paa flere andre Punkter, at Ord og Handling ikke ganske svare til hinanden. Den ærede Minister har gjentagne Gange sagt, at han var konservativ og Beskyttelsesmand, jeg er begge Dele. Ikke desmindre maa jeg beklage, at der ikke synes at være synderlig Udfigt til et stærkt Samarbejde mellem os; jeg maa ogsaa sige, at Finantsministerens Beskyttelsesystem synes mig at være af en noget egen Art. Naar han saaledes igaar skulde nævne, hvad han mente var gaaet for nær med Hensyn til Beskyttelse, nævne han udtrykkelig Brændevin, Spirituosa, og han sagde, at det ikke alene var for Brænderiernes Skyld, men ogsaa for Producenternes, det vil sige deres, der levere Korn og Kartofler. Jeg veed ikke, om den ærede Minister er af den Formening, at der skulde blive Fare for, at man ikke skulde kunne komme af med Korn og Kartofler, eller de skulde synke i Pris; jeg tror neppe, at Nogen har den Mening, selv om vi formindste Indførselstolden paa Spirituosa. Derhos kan jeg ikke erkjende, at Brænderiene behøve eller bør have nogen videre Beskyttelse for at kunne konkurrere af Hensyn til det Intellektuelle; thi den Beskyttelse, Arbejderne have ved Brænderiene, er ikke af en saa intellektuel eller teknisk indviklet Art. Ogsaa i Dag forekommer det mig, at Ministerens Beskyttelsesystem var af en egen Art; han vilde ikke gaa videre for Raffinaderiernes Vedkommende, end han havde foreslaaet, og som Alle vare enige om. Jeg veed ikke, hvem den ærede Minister mener med disse „Alle“, jeg veed ikke, om man her just har viist, at man nogenstinde var enig med den ærede Minister, jeg skulde dog tro, at dette Thing ogsaa maatte høre til disse „Alle“. Den ærede Minister sagde igaar, at han overfor de foregaaende Regjeringer — saaledes forstod jeg ham i det Mindste, — vilde fragaa Arv og Gjæld. Jeg troer, at det bliver noget vanskeligt for den ærede Minister at gjøre det, i det Mindste skulde Handlingerne være noget anderledes; jeg tror nok, at Æstertiden vil sige, at den nuværende høie Regjering dog var af samme Slags som de foregaaende; saa jeg tror nok, at den ærede Minister bliver nødt til dog at